

PALESTINE CINEMA DAYS: A STATE OF PASSION

Muna Khalidi, Carol Mansour, 2024

1627

ESTREA EN NUMAX: 02.11.2025 | V.O.S.E. | 90 min

O cirurxián británico-palestino Dr. Ghassan Abu Sittah pasou 43 días baixo o bombardeo de Gaza, atendendo os feridos sen descanso. Enfrontando feridas terribles, hospitais atacados e nenos orfos, o seu traballo converteuse nun símbolo de resistencia. Esta película explora a sexta e máis desgarradora guerra en Gaza, os temores da súa familia e a paixón compartida por Palestina que impulsa a súa infatigable misión humanitaria a pesar do perigo.

O 2 de novembro, con motivo do aniversario da Declaración Balfour, organízanse máis de 500 proxeccións de cinema palestino en todo o mundo. Este esforzo global é unha mostra de solidariedade con Palestina ao que desde o Cinema NUMAX nos unimos. Palestine Cinema Days é un acto de amplificación das voces palestinas censuradas e unha contribución a mudar a narrativa distorsionada.

PALESTINE CINEMA DAYS: A STATE OF PASSION

Muna Khalidi, Carol Mansour, 2024

EUROPEAN
CINEMA
Creative Europe MEDIA

Facer imposible o esquecemento

Por Jennie Kermode

Fíxose famoso como o cirurxián máis talentoso do Reino Unido no campo da reconstrución de beizos, pero noutras partes do mundo, o Dr. Ghassan Abu Sittah é coñecido por cousas moi distintas. A rechamante publicidade de cirurxía plástica coa que comeza este documental de Carol Mansour e Muna Khalidi axiña dá paso a imaxes de salas ateigadas e ruidosas, cheas de equipos improvisados e nenos que berran, onde equipos médicos exhaustos loitan contra vento e marea para salvar o maior número de vidas posible. Isto é Gaza, o sexto conflito no que Ghassan ofreceu os seus servizos como voluntario.

En Gaza, os médicos e enfermeiros morren a un ritmo alarmante, a miúdo vítimas de francotiradores. Crese que son branco de ataques deliberados. Cando os hospitais son destruídos, fan o que poden entre as ruínas. Ghassan ten unha fermosa casa en Londres, unha esposa e dous fillos adolescentes, pero déixao todo para reunirse con eles nun dos lugares máis perigosos do mundo. Alí, ten tantos casos urxentes que atender que debe priorizar a atención onde pode e, ás veces, tomar decisións arbitrarias sobre quen ten a oportunidade de vivir e quen debe morrer. Os corredores están cheos de cadáveres. Entre eles hai nenos, ás veces sós, cuxos familiares xa faleceron.

Aínda que a película pretende explorar a psicoloxía que impulsa ás persoas para realizar este tipo de traballo, o que emerge é máis complexo, xa que Mansour e Khalidi experimentan claramente algo similar. É difícil traballar en Gaza nestes momentos sen verse completamente absorbido pola situación. Fíxose un esforzo por ocultar o peor á pantalla, pero aínda así, hai moito material perturbador, e recoméndase aos espectadores prepararse mentalmente antes de vela. A pesar da dilatada experiencia de Ghassan, que tamén inclúe conflitos e desastres noutros lugares, é evidente que lle preocupa o que ve. Isto, insiste, inclúe os danos causados polo fósforo branco. Ten a capacidade de diagnosticalo, pero é unha acusación grave, xa que o seu uso contravén o dereito internacional humanitario. Aínda así, esta película non anda con rodeos. Podería considerarse tamén unha forma de protección para Ghassan. El e a súa esposa, Dima, temen ser branco de ataques, como cren que sucedeu con outros médicos eliminados para garantir o seu silencio.

Dima séntese máis segura cando Ghassan está na casa. A súa historia de amor nárrase aquí como un pequeno consolo para soportar a traxedia. Ela mesma é palestina e lembra as vacacións familiares, non hai moito, en lugares agora destruídos. Vemos algunhas imaxes para comparar coas ruínas actuais. Preocúpalle o seu pai, que non quere abandonar o seu fogar en Gaza. Desexa regresar, reconstruír. É esencial, di, non renunciar á terra que pertence ao seu pobo. Presenciamos a procura de pertenzas enterradas entre os entullos dunha casa destruída. Todo isto forma parte da resistencia ao xenocidio cultural.

A State Of Passion é unha película apaixonada e é difícil lograr un equilibrio, tanto estrutural como temático, con algo tan emotivo. Con todo, é unha obra importante. Calquera que a vexa non poderá esquecer durante décadas todo o que aquí se viu.

Publicado en eyeforfilm.co.uk

NUMAX **10**
numax.org